

II.

Den første Begyndelse til den ekstraordinære Understøttelses-Lovgivning*), som der her er Tale om, blev gjort med Lov Nr. 237 af 2. Oktober 1914 om midlertidigt Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser, ved hvilken Lov der blev tilsagt Kommuner, som gennem de kommunale Hjælpekasser i Finansaaret 1914—15 maatte yde Understøttelse i Anledning af Arbejdsløshed som Følge af de foreliggende overordentlige Forhold, Erstatning af Statskassen for Halvdelen af de Beløb, som udrededes i nævnte Øjemed, idet det nærmere blev bestemt, at Understøttelse med Statstilskud efter den omhandlede Lov i særlige Tilfælde kunde tilstaaes som Tillæg til løbende Understøttelse fra en anerkendt Arbejdsløhedskasse. Den nævnte Lov blev ved Lov af 31. Marts 1915 forlænget til at gælde for Finansaaret 1915—16, men kom dog ikke til at virke for hele dette Finansaar, idet den ophævedes ved § 14 i Dyrtilsloven af 22. December 1915, hvilken Lov indeholdt Understøttelses-Bestemmelser, som overflødiggjorde Loven af 2. Oktober 1914. Efter Dyrtilsloven af 22. December 1915 § 3, jfr. § 1, kunde der fremdeles ydes ekstraordinær Understøttelse til arbejdsløse, derunder ogsaa Hjælp i Form af Tillæg til løbende Understøttelser fra en anerkendt Arbejdsløhedskasse; medens saadant Tillæg ifølge Loven af 2. Oktober 1914 kun kunde ydes „i særlige Tilfælde“, bortfaldt denne Begrænsning — „under Hensyn til Dyrtilslovens almindelige Karakter“ — ifølge Dyrtilsloven af 22. December 1915. Dette betegner for saa vidt et Vendepunkt, som det herefter erkendes, at de ordinære Understøttelser, som ydes af Arbejdsløhedskasserne, gennemgaaende er utilstrækkelige og derfor som *almindelig Regel* bør suppleres med Dyrtilshjælp i Form af Penge-Tillæg. Medens direkte Pengehjælp udenfor København skulde ydes gennem den kommunale Hjælpekasse (eventuelt saaledes, at Arbejdsløhedskassen *udbetalte* Hjælpen), kunde den i København og Frederiksberg — foruden gennem henholdsvis Understøttelsesforeningen og Hjælpekassen — ydes gennem Institutioner, som Kommunalbestyrelsen hertil maatte godkende eller oprette. I Henhold hertil blev Forholdene i København og paa Frederiksberg ordnet saaledes, at der som Dyrtilshjælp til Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløhedskasse *direkte* gennem Arbejdsløhedskasserne efter Regler, som var fastsat ved Forhandling mellem Kommunalbestyrelsen og Repræsentanter fra Arbejdsløhedsforsikringen — og under Arbejdsløhedsinspektoraatets Kontrol med disse Reglers Overholdelse — blev ydet 1) et Dyrtilstillæg til den løbende Arbejdsløhedskassehjælp, udgørende 30 pCt. af denne, dog mindst 50 Øre pr. Dag, og 2) en fortsat Hjælp efter Arbejdsløhedskassehjælpens Ophør, udgørende et Beløb, der svarer

*) En fyldigere Fremstilling af denne Lovgivning er givet af Arbejdsløhedsinspektør C. Black i Juridisk Tidsskrift, 3. Aarg. 1917, Side 233—245 og 281—293.